

Mål T-132/01 R

Euroalliages m.fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission

”Interimistiskt förfarande — Dumpning — Beslut om avslutande av översyn av åtgärder som upphör att gälla — *Fumus boni juris* — Krav på skyndsamhet — Intresseavvägning”

Beslut meddelat av förstainstansrättens ordförande den 1 augusti 2001 . . . II-2310

Sammanfattning av beslutet

1. *Interimistiskt förfarande — Uppskov med verkställigheten — Interimistiska åtgärder — Villkor för bifall — Krav på skyndsamhet — Fumus boni juris — Kumulativ karaktär — Avvägning mellan samtliga berörda intressen — Åtgärdens interimistiska karaktär*
(Artiklarna 242 EG och 243 EG; förstainstansrättens rättegångsregler, artikel 104.2)
2. *Interimistiskt förfarande — Uppskov med verkställigheten — Interimistiska åtgärder — Villkor för bifall — Allvarlig och irreparabel skada — Bevisbörda*
(Artiklarna 242 EG och 243 EG; förstainstansrättens rättegångsregler, artikel 104.2)

3. *Interimistiskt förfarande — Uppskov med verkställigheten — Interimistiska åtgärder — Villkor för bifall — Allvarlig och irreparabel skada — Ekonomisk skada — Situation i vilken sökandens existens äventyras*
(Artiklarna 242 EG och 243 EG; förstainstansrättens rättegångsregler, artikel 104.2)
4. *Interimistiskt förfarande — Uppskov med verkställigheten — Interimistiska åtgärder — Interimistiska åtgärder avseende ett av kommissionen fattat beslut om att avsluta ett förfarande för översyn av antidumpningsåtgärder som snart kommer att upphöra att gälla — Villkor för bifall — Avvägning mellan samtliga berörda intressen*
(Artiklarna 242 EG och 243 EG; förstainstansrättens rättegångsregler, artikel 104.2; rådets förordning nr 384/96, artikel 11.2)

1. I artikel 104.2 i förstainstansrättens rättegångsregler föreskrivs att en ansökan om interimistiska åtgärder skall ange de omständigheter som ställer krav på skyndsamhet och de faktiska och rättsliga grunder på vilka den begärda åtgärden omedelbart framstår som befogad (*fumus boni juris*). Dessa villkor är kumulativa, vilket innebär att det inte kan förordnas om interimistiska åtgärder när ett av villkoren inte är uppfyllt. Rätten skall i förekommande fall även göra en avvägning mellan de föreliggande intressena. De begärda åtgärderna skall vara interimistiska på det sättet att de varken får avgöra de omtvistade rättsliga och faktiska frågorna eller på förhand motverka konsekvenserna av det beslut som senare skall fattas i sak i målet.

interimistiskt beslut för att undvika att den som ansöker om den interimistiska åtgärden orsakas allvarlig och irreparabel skada. Det ankommer på sökanden att styrka att han inte kan invänta utgången av förfarandet i huvudsaken utan att förorsakas en skada av denna karaktär. Det behöver inte vara fastställt med absolut säkerhet att skadan är nära förestående, utan det är tillräckligt att den ifrågavarande skadan, särskilt då den beror på förekomsten av ett antal faktorer, är förutsägbar med en tillräcklig grad av sannolikhet. Sökanden är emellertid fortfarande skyldig att bevisa de omständigheter som ligger till grund för antagandet att en sådan allvarlig och irreparabel skada kommer att inträffa.

(se punkterna 19 och 20)

(se punkterna 60 och 61)

2. Frågan huruvida ansökan om interimistiska åtgärder ställer krav på skyndsamhet skall bedömas med beaktande av om det är nödvändigt att fatta ett

3. Vid prövningen av en ansökan om interimistiska åtgärder kan en ekonomisk skada inte anses irreparabel eller

ens som en skada som är svår att avhjälpa, förutom i undantagsfall, eftersom den senare kan ersättas ekonomiskt. En skada av ekonomisk art, som inte upphör enbart genom att den berörda institutionen följer den dom genom vilken huvudsaken avgjorts, utgör nämligen en ekonomisk förlust som kan ersättas med hjälp av de möjligheter att väcka talan som anges i fördraget, särskilt i artiklarna 235 EG och 288 EG.

Med tillämpning av dessa principer är en interimistisk åtgärd befogad om det visar sig att det sökande bolaget, i avsaknad av denna åtgärd, skulle befinna sig i en situation som kan äventyra dess existens innan den dom har avkunnats genom vilken huvudsaken avgörs. I ett sådant fall gör den omständigheten att sökanden försvinner det omöjligt för denne att väcka någon som helst talan för att erhålla gottgörelse.

(se punkterna 65 och 66)

4. Vid prövningen av en ansökan om uppskov med verkställigheten av ett av kommissionen fattat beslut om att avsluta ett förfarande för översyn av antidumpningsåtgärder och om interimistiska åtgärder avseende registrering av importen av den berörda produkten är det nödvändigt att göra en avvägning mellan sökandenas intresse, det vill säga gemenskapsindustrins företrädares intresse, av att det förordnas om den ena eller den andra önskade interimistiska åtgärden, å ena sidan, och importörernas och exportörernas intresse av att det omtvistade beslutets verkningar bibehålls, å andra sidan.

(se punkt 78)